

27191 LLEI 32/1979, de 8 de novembre, sobre el ferrocarril metropolità de Madrid. («BOE» 274, de 15-11-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es declara la necessitat d'assumpció pel sector públic de la prestació del servei del ferrocarril metropolità de Madrid. L'Ajuntament de Madrid, d'acord amb les competències que li són pròpies, ostenta la titularitat del servei públic del transport urbà esmentat, i se subroga a tots els efectes en la condició de concedent que tingui l'Estat respecte a les línies del metropolità de Madrid.

Article segon.

Es declaren la utilitat i la necessitat d'ocupació, amb caràcter d'urgència, als efectes d'expropiació forçosa, de l'adquisició de les accions de la «Compañía Metropolitana de Madrid, Sociedad Anónima».

Article tercer.

La Diputació Provincial i l'Ajuntament de Madrid ostenten el caràcter de beneficiari d'aquesta expropiació en percentatges respectius del vint-i-cinc i el setanta-cinc per cent.

No obstant això, el Ministeri de Transports i Comunicacions ha de portar a terme la instrucció de l'expedient d'expropiació forçosa, i l'abonament de preu just és a càrrec de l'Estat.

Article quart.

S'autoritza el Govern perquè, en tràmit de conveni per comú acord amb els accionistes i d'acord amb el que preveu l'article vint-i-quatre de la Llei d'expropiació forçosa, proposi el bescanvi en oferta pública de les accions objecte d'expropiació per títols mobiliaris d'una altra classe, propietat de l'Estat; l'operació se subordina al fet que prestin la seva adhesió a l'oferta el nombre mínim d'accions de la companyia que es determini a la proposta i altres condicions que s'estableixin reglamentàriament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en el termini de tres mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, s'ha d'abonar als titulars de les accions, en concepte d'avançament a compte del preu just definitiu, i en cas que no optin pel bescanvi d'accions, un vint per cent del valor nominal, incrementat, per als titulars de menys de cinc-centes accions, en un trenta per cent més del valor nominal esmentat.

Article cinquè.

En cas que l'oferta pública a què es refereix l'article precedent no tingui efecte, i en tot cas per a les accions que no s'hi acullin, s'ha de seguir el procediment d'expropiació forçosa mitjançant expedient únic; queden autoritzats els pagaments o dipòsits procedents mitjançant avançaments de tresoreria que l'Estat ha de reemborsar, i ho pot fer amb càrrec a l'alienació de títols de què aquest sigui propietari.

Article sisè.

Les inversions en superestructura que es realitzin a partir de la vigència d'aquesta Llei han de ser costejades per l'Estat. Així mateix, l'Estat ha de continuar atenent les inversions corresponents a la infraestructura, d'acord amb les necessitats; aquestes s'han d'incloure en una planificació coordinada entre l'Administració local i central. Les unes i les altres passen a ser propietat de l'Ajuntament, i queden afectes al servei.

Són a càrrec de la societat gestora del servei les inversions en material mòbil.

Article setè.

S'autoritza el Ministeri d'Hisenda a concedir l'aval de l'Estat a les emissions d'obligacions que realitzi la societat gestora del servei durant els anys mil nou-cents vuitanta, mil nou-cents vuitanta-u i mil nou-cents vuitanta-dos. En cap cas les quanties d'aquests avals no poden excedir cada any els tres mil milions de pessetes.

Article vuitè.

Les tarifes a percebre com a contraprestació del servei han de cobrir els seus costos totals en el termini més breu possible. A aquest efecte, i amb l'objecte d'aconseguir l'equilibri, la societat gestora ha d'eleva a l'Ajuntament de Madrid les propostes de modificació de tarifes corresponents.

Quan per raons de política econòmica el Govern imposi un règim tarifari de congelació, aquest ha d'arbitrar les compensacions corresponents.

Article novè.

Una vegada la Diputació Provincial i l'Ajuntament de Madrid obtinguin la propietat de les accions de la Compañía Metropolitana de Madrid, aquesta societat ha de gestionar directament el servei, sense necessitat d'expedient previ de municipalització, i queden extingides totes les concessions de les quals aquella era titular.

L'extensió progressiva de la xarxa de ferrocarril metropolità a altres termes municipals faculta la Diputació Provincial a cedir els títols de la seva propietat als ajuntaments respectius.

Article deu.

El ferrocarril suburbà Carabanchel-Plaza de España, del qual és titular «Ferrocarriles de Vía Estrecha» (FEVE), passa a ser titularitat de l'Ajuntament de Madrid, i es gestiona juntament amb el ferrocarril metropolità, en unitat d'empresa per la companyia gestora.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que l'Ajuntament i la Diputació Provincial de Madrid no prenguin possessió de les accions de la companyia expropiada, la gestió i explotació del servei les porta a terme el Consell d'Intervenció creat pel Reial decret llei tretze/mil nou-cents setanta-vuit, de set de juny.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—El personal empleat a la Compañía Metropolitana de Madrid continua la seva relació laboral amb l'empresa explotadora del servei, i s'integra en aquesta última el personal que presta els seus serveis al ferrocarril suburbà. En tots dos casos s'han de reconèixer i respectar

les situacions i els drets adquirits per les respectives plantilles.

Segona.—S'autoritza el Govern a dictar les disposicions necessàries a fi de donar compliment i desplegar el que disposa aquesta Llei.

Tercera.—S'autoritza el Govern a adaptar els règims en vigor dels ferrocarrils metropolitans de Barcelona, Bilbao i Sevilla, d'acord amb els criteris inclosos en aquesta Llei i de conformitat amb les corporacions afectades.

Quarta.—Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i queden derogades les disposicions que s'oposin al que aquesta disposa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, vuit de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

27192 LLEI 33/1979, de 8 de novembre, per la qual es crea l'Audiència Territorial de Bilbao. («BOE» 274, de 15-11-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

Es crea l'Audiència Territorial de Bilbao, amb jurisdicció a les províncies de Biscaia i Àlaba, composta per una sala civil, una altra de contenciosa administrativa i per l'Audiència Provincial.

Article segon.

La nova Audiència Territorial que estableix aquesta llei té idèntiques competències i atribucions que les restants del territori nacional i es regeix per la normativa vigent.

Article tercer.

La provisió de les places de president, magistrats i la resta de personal de nova creació s'ha de portar a terme d'acord amb les pertinents normes legals i reglamentàries d'aplicació general.

Article quart.

El Ministeri d'Hisenda ha d'habilitar els crèdits indispensables per atendre les dotacions del personal necessari a fi de donar efectivitat al que disposa l'article primer d'aquesta llei, així com per a la instal·lació adequada de serveis i exigències de material.

Article cinquè.

S'autoritza el Ministeri de Justícia a dictar les normes que exigeixi l'execució del que estableix aquesta llei, i a fixar la plantilla orgànica de l'Audiència Territorial de Bil-

bao, així com per concretar les dates de constitució i funcionament d'aquesta, que no poden ser posteriors en més de tres mesos a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Article sisè.

Aquesta llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.

En conseqüència amb el que estableix l'article primer d'aquesta llei, el terme municipal del Valle de Mena, que administrativament forma part de la província de Burgos, queda subjecte a la jurisdicció de l'Audiència Territorial d'aquesta capital i s'adscriu al partit judicial de Villarcayo.

Segona.

No obstant el que estableix l'article segon d'aquesta llei, i mentre no quedi definitivament configurada la demarcació territorial de la corresponent comunitat autònoma, la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Territorial de Bilbao és l'única competent per conèixer dels recursos que s'interposin contra els actes expressos o presumptes del Consell General del País Basc, susceptibles de ser impugnats per via contenciosa administrativa, sigui quina sigui la circumscripció territorial subjecta al govern d'aquell Consell en què s'adoptin o entenguin adoptats.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

La Sala Civil de l'Audiència Territorial que es crea per aquesta llei desenvolupa la competència que li és pròpia amb relació als recursos que s'interposin i qüestions que se suscitin amb posterioritat a l'entrada en funcionament dels nous òrgans jurisdiccionals.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, vuit de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

27854 LLEI 34/1979, de 16 de novembre, sobre finques manifestament millorables. («BOE» 281, de 23-11-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

La qualificació d'una finca rústica com a manifestament millorable, d'acord amb el que disposa aquesta llei,